

Lucie Bartošová kandiduje za ODS na pátém místě kandidátky Spolu v Libereckém kraji. Je studentkou politologie a politického marketingu, v ODS se také specializuje na oblast školství. Je jí 25 let. „Moderní školství je klíčem pro prosperující společnost. A o to se chci zasazovat. Zároveň chci politiku otevírat mladým lidem, kteří jsou naší budoucností,“ napsala Lucie do svého medailonku k projektu 30 pod 30. My jsme se jí zeptali, kdo nebo co ji přivedlo právě k ODS, a také na to, kolik by ideálně mělo být po volbách ve Sněmovně mladých poslanců.

LUCIE BARTOŠOVÁ: MLADÍ VE SNĚMOVNĚ? AŽ JE JICH TAM ASPOŇ ČTVRTINA

Kdy jste se začala zajímat o politiku a kdo za to může?

Aktivně jsem se vlastně o politiku začala zajímat až na vysoké škole, protože jsem šla studovat politologii a mezinárodní vztahy. A do aktivní politiky mě vlastně dovedla moje tehdejší spolužačka Daniela Finkousová, která je předsedkyní Mladé ODS v Libereckém kraji.

Přivedla mě mezi své kamarády v Mladých občanských demokratech a já jsem zjistila, že jsou to fajn lidi, se kterými mám společné názory i hodnoty. Přirozeně jsem se tam začlenila. Později jsem se pak zapojila do jedné senátní kampaně u nás v Liberci a nakonec jsem se přihlásila i do strany.

Měla jste nějaké tendence k politice už v dětství nebo v rodině?

Podle rodičů jsem už jako malá měla velké sny o tom, že jednou budu dělat něco užitečného, něco, co změní svět. Politika to přímo tehdy nebyla, ale chtěla jsem

být hybatelem změn. Takže určitě v tomhle smyslu tam nějaká představa byla.

Jak vypadal váš první kontakt s ODS? Můžete popsat, jak jste do strany vstupovala?

První kontakt s velkou ODS jsem měla přes onu zmíněnou senátní kampaň, kterou jsme dělali pro naši kandidátku v libereckém obvodu. Stala jsem se asistentkou kandidátky, starala jsem se o její sociální síť, domlouvala schůzky a objela s ní prakticky celou kampaň.

Během volebního štábu jsem se setkala i s dalšími lidmi z ODS. Osobně mě nejvíc ovlivnil starosta Frýdlantu, kde sama žiju. Ten je za naši stranu na radnici už patnáct let. On mě vzal pod svá křídla, dal mi prostor a šanci, protože viděl, že mám chuť a můžu být pro místní sdružení perspektivní. Myslím, že jsem měla štěstí na lidi kolem sebe, kteří mě v té cestě podporují.

Co jste si říkala, když šla ODS v roce 2021 do voleb v koalici Spolu?

Když jsem četla rozhovory s Petrem Fialou a slyšela důvody, proč koalici složil, tak to chápu. Neříkám, že s tím vždycky souhlasím, ale pokud je motivací porazit Andreje Babiše, tak to za mě racionálně dává smysl.

Chápu i kritiku těch, kdo proti tomu byli, a zároveň chápu, proč to Petr Fiala udělal. Upřímně mám takový ten formální postoj, kdy vím, že když budeme „spolu“, tak propad hlasů bude menší, a to nám pomůže. Ale zároveň mám i hodnotové výhrady k některým věcem, které prosazují naši koaliční partneři.

Co se podle vás pak koaliční vládě za ty čtyři roky povedlo a co jí naopak vůbec nešlo?

Já sama se v ODS zabývám oblastmi, které jsem studovala na vysoké škole, což jsou hlavně mezinárodní vztahy a bezpečnost. A v těchto oblastech jsme byli a jsme silní. Jsem ráda, že jsme vrátili České republice takový respekt, jaký by z mého pohledu měla mít.

Myslím si, že hodně dobré práce odvedli i konkrétní poslanci, třeba Jirka Havránek, co se týče reformy stavebního zákona a připravované koncepce podpory bydlení. Líbily se mi i plány navrhované reformy školství od naší paní poslankyně Renáty Zajíčkové, se kterou vlastně i úzce komunikuji a dá se říct, že i spolupracuji.

Co se týče důchodové reformy, i když je to nepopulární věc, tak za mě byla potřeba. Hasíme požár, který mohl být ještě větší. Chápu negativní reakci společnosti, ale musíme myslet na víc než dva kroky dopředu. A přijde mi, že i já se tohle celý svůj život nějakým způsobem snažím dělat. Snažím se to proto takhle vysvětlovat i svému okolí s tím, že chápu, že se teď lidem třeba odchod do důchodu ve vyšším věku nelíbí, ale předchozí vlády to téma obcházely tak dlouho, že už jiná cesta nebyla.

Co z vašeho pohledu dělala vláda špatně?

Já si myslím, že jsme se asi dostatečně nechválili za ty věci, které se nám podařily. Zezačátku jsme asi všichni, kdo tuhle vládu volil, byli ke komunikaci dost kritičtí. Jenže spousta z nás podle mě vlastně ani moc neví, jaký ten správný recept na tu komunikaci je. Ale i já si myslím, že jsme se málo chválili a málo jsme prodávali ty věci, které se nám fakt podařily.

Je jasné, že se nepodařilo všechno. A i to by se dalo s pokorou vysvětlovat. Je normální a lidské přiznat i nějakou chybu. Ale zároveň je fajn se i pochválit. Těch věcí, které se podařily, je spousta.

Jsou na liberecké kandidátce Spolu ještě další mladí lidé kolem těch třiceti?

Na jedenáctém místě je jeden mladý kandidát z TOP 09 a potom už je podle mě všem kandidátům nad pětatřicet. Jsme tam vlastně jediní dva takhle mladí členové a možná takové světlé body. A jsem ráda, že tam jsme.

Co dneska ODS z vašeho pohledu mladým nabízí?

Budoucnost. Já si myslím, že ODS vždycky nějakým způsobem myslela dva tři kroky dopředu, což je pro mě jako pro pětadvacetiletého člověka teď velmi zásadní. Já sama řeším, co bude za dva tři roky, až vypadnu ze vzdělávacího systému a půjdu do práce. Ale vláda by měla myslet i na to, co bude za deset za patnáct let. A právě to podle mě ODS nabízí.

Nechceme zbytečně rozhazovat peníze. Chceme uvažovat o tom, jak s financemi nakládat, jak mít do budoucna jasnou strategii třeba zrovna ohledně bydlení. U ostatních stran to vidím jen v náznamech, ale určitě ne tak, abych s tím mohla souhlasit. Pro mě prostě ODS nabízí budoucnost.

Jaký by byl z vašeho pohledu ideální počet poslanců do třiceti po volbách?

Já bych řekla, že ideálně by jich měla být aspoň jedna čtvrtina. Pokud by ten poměr měl opravdu odrážet složení společnosti, tak si myslím, že jedna čtvrtina by byla slušná.

Co byste mladým lidem vzkázala před volbami, aby k nim šli? Třeba i těm, kteří k volbám jít nechtějí.

Vždycky, když se s přáteli bavím o tom, jestli půjdou volit, nebo ne, tak mi často přiznávají, že asi ne. Já jim říkám: „Ty jo, vždyť je to vaše občanské právo, proč ho nevyužít?“ Podle mě je to věc, na kterou se často zapomíná. Za mě je škoda, že to právo obzvlášť mladí nevyužívají víc. A asi bych těm mladým lidem vzkázala, ať zapřemýšlejí, jak politika vlastně působí v jejich každodenním životě, a věnují tomu pět nebo deset minut svého času.

